

לבריאות והצלחת

שמואל בן זכריה וקלרה אידל. מרים בת יהושע ומרתא

פתחיה בן יאיר וחנה. חגית בת שמואל ומרים

וילדיהם דרור הלל ואשר יש'

עודד בן שמואל ומרים. מעין בת אפרים ואורלי

וילדיהם ידידיה רננה שירה אמונה

רועי בן משה ושרה. תמר בת שמואל ומרים

לרפואת חיים שמואל בן סימה

לעילוי נשמת פרל בת רבקה ע"ה

לעילוי נשמת

אלישבע שולביץ ע"ה בת יבלחט"א יעקב אליהו ושרה הורביץ

לעילוי נשמת

הבחור שמואל אלעזר ז"ל בן יבלחט"א נתן ואביבה הורביץ

לתרומות והנצחות:

הורביץ. בנק פאגי (52). סניף 183. חשבון 654248

[לתרומה בפיפל](#)

חומר בסמיכה מבתנופה

קרבן שותפים הטעון סמיכה, **כל השותפים**

סומכים עליו.

אבל קרבן שותפים הטעון תנופה, **אין מניף אלא**

אחד מהם, כי אי אפשר שיניפו כמה יחד, משום

שכל אחד חוצץ בין התנופה ליד חבירו, ואי אפשר

שיניפו בזה אחר זה, כי לא נאמרה אלא תנופה

אחת ולא כמה תנופות.

חומר בתנופה מבסמיכה

סמיכה אינה נוהגת אלא בבעלי חיים קודם

השחיטה. [ומה שמצינו שכשכהן גדול מקטיר

את אברי התמיד, הוא סומך עליהם קודם

הקטרתם, אין זו סמיכה גמורה מהתורה, אלא

משום כבודו של כהן גדול, שתהא הקטרתו

מעולה משאר הקטרות, תקנו שיסמוך].

אבל תנופה נוהגת בבעלי חיים קודם השחיטה,

ובבעלי חיים אחר השחיטה [=כבשי עצרת], ובדבר

שאינו בעל חיים כלל, כלחם ומנחות.

סליק פרק שתי מידות

פרק אחד עשר שתי הלחם

פרשת לחם הפנים בסדר "אמור":

וְלִקְחֶתָּהּ סֵלֶת וְאֶפֶיֶת אֹתָהּ שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה חֲלוֹת שְׁנֵי

עֶשְׂרִינָיִם יִהְיֶה הַחֶלֶה הָאֶחָת. וְשִׁמְתָּ אוֹתָם שְׁתֵּי

מַעְרָכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעְרָכֹת עַל הַשֵּׁלֶחַן הַטָּהוֹר לִפְנֵי ה'. וְנִתְּנָה

עַל הַמַּעְרָכֹת לְבִנְהָ זָכָה וְהִיְתָה לְלֶחֶם לְאֻזְפָּרָה אִשָּׁה

לֵה'. בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי ה' תְּמִיד

מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. וְהִיְתָה לְאֶהָרֹן וּלְבָנָיו

וְאֶקְלָהוּ בְּמִקוֹם קָדֹשׁ כִּי קָדֹשׁ קִדְּשִׁים הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי ה'

חֵק עוֹלָם.

לישה ואפיה של לחם הפנים ושתי הלחם

כל אחת משתי הלחם, נילושה בפני עצמה,

ונאפית כל אחת בפני עצמה, ולא שתיהן יחד

בתנור.

כל אחת מלחמי הפנים נילושות בפני עצמה, אבל

נאפות שתיים שתיים בתנור.

שנאמר בעניין לחם הפנים "שְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם יִהְיֶה

הַחֶלֶה הָאֶחָת", ללמד שיש ללוש כל חלה בפני

עצמה. ומתוך שנאמר "יִהְיֶה", למדנו על דבר

אחר שדינו כן, והוא שתי הלחם.

ועוד נאמר בעניין לחם הפנים, "וְשִׁמְתָּ אוֹתָם

שְׁתֵּי", ללמד, ששימה ראשונה שאתה עושה

מהם, כלומר נתינתם בתנור, יהיו שתיים שתיים,

[כל אחת בתבנית בפני עצמה]. ומתוך שנאמר

"וְשִׁמְתָּ אוֹתָם" ולא "'וְשִׁמְתָּם", למדנו שרק

אותם תתן שתיים שתיים בתנור, אבל את שתי

הלחם לא תתן שתיים יחד בתנור, אלא כל אחת

בפני עצמה.

שלושה דפוסים [=תבניות]

היו לצורך הכנת לחם הפנים

נאמר בעניין לחם הפנים "וְשִׁמְתָּ אוֹתָם", ללמד שהלחם נעשה בדפוס. ושלושה דפוסים נעשו לצורך הכנת לחם הפנים, כולם בצורתו של הלחם, כדי שיהא מתוקן בצורתו, [תיבה פרוצה או ספינה רוקדת כפי שיתבאר בעזה"י להלן].

דפוס ראשון – לצורך עשיית הבצק. שנותן בתוכו

את הבצק, ועושה אותו כצורת הדפוס.

דפוס שני – לצורך אפיית הלחם. שמסיק אותו

עם התנור, ואופה בו את הלחם.

דפוס שלישי – לצורך קבלת הלחם מן התנור.

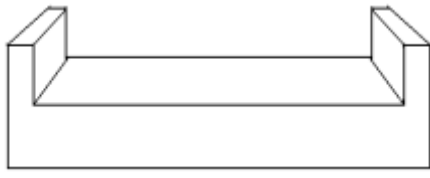
שאחר רדיית הלחם מן התנור, נותן אותו בדפוס הזה, כדי שישמור על הלחם בשלימות, ולא יתקלקל הלחם ולא ישבר, [אבל אינו יכול להחזירו לדפוס הראשון, כי מאחר שנאפה הלחם, תפח, וצריך דפוס גדול יותר מבתחילה].

צורת לחם הפנים

לדעת רבי חנינא – לחם הפנים היה עשוי כמין

תיבה פרוצה, [שניטל כיסויה ושתי דפנות זו כנגד

זו], ונותרו בה השוליים ושתי דפנות.

ולדעת רבי יוחנן [שבדף צ"ה תניא כוותיה] –

לחם הפנים היה עשוי כמין ספינה רוקדת, כלומר

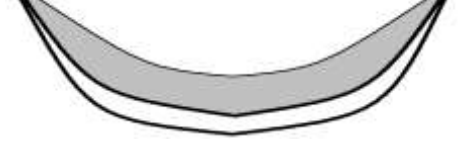
כמין סירה קטנה, שאין לה שולים ישרים, אלא

רחבה למעלה וצרה למטה, ושני ראשיה מקדימה

ומאחור חדים הם. [אלא שבחודם יש בהם בצק

לעבות את החוד, כדי להניח עליו שלושה קנים,

כפי שיתבאר בעזה"י להלן].

הציור הנ"ל הוא כפי הנראה מפירוש רש"י, אולם יתכן

שלפירוש התוס' אין השיפוע עד סוף הלחם, אלא עד

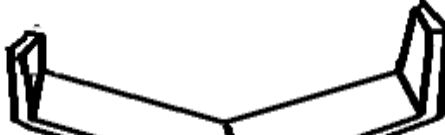
סוף חמשה טפחים של שלחן, אבל אחר כך הלחם

מגביה ביושר כלפי מעלה, ולבסוף נכפל פנימה, ושם

בכפילתו פנימה בלבד, ראשיו חדים כזה:

א"נ לא היו ראשיו חדים והיה כזה:

מקום הנחת בזיכי הלבונה

בדף צ"ו יתבאר בעזה"י, שנחלקו חכמים בביאור

הכתוב "וְנָתַתְּ עַל הַמַּעֲרָכֶת לְבֹנָה זָפָה", האם

הכוונה שתהא הלבונה על המערכת ממש, כלומר

על הלחם העליון שבכל מערכת של ששה לחמים

עמד בזיך [=כף] לבונה, או שהיו הבזיכים על

השלחן בסמוך ללחמים.

ולדעת זו, שהיו בזיכי הלבונה על הלחם ממש:

לדעת רבי חנינא – הבזיכים היו מונחים על

הלחמים העליונים שבכל מערכת לחמים, ולא

נופלים, כי יש ללחם שוליים פשוטים, שניתן

להניח עליהם דבר בלא שייפול.

ולדעת רבי יוחנן – אם היו מניחים את הבזיכים

על הלחם כמו שהוא, הם היו נופלים, כי הלחם

משופע כולו אף באמצעו, ולכן היו חוקקים בעובי הלחמים העליונים מקום להושיב בו את הבזיכים שלא יפלו.

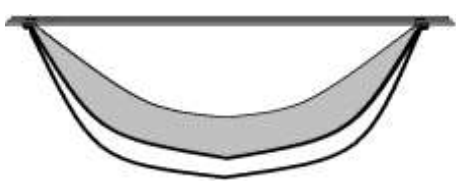
מקום הקנים

בדף צ"ו יתבאר בעזה"י, שעל גבי כל אחד מהלחמים היו שלושה קנים, שהיו מונחים עליו מדופן לדופן, כדי להפריד מעט בין לחם זה ללחם שעל גביו, שיכנס אויר ביניהם ולא יתעפשו.

לדעת רבי חנינא – הקנים הללו היו עומדים בנקל על כל אחד מהלחמים, כי הדפנות של הלחמים היו רחבות.

ולדעת רבי יוחנן – מאחר שראשי הלחם משני הצדדים היו חדים, היה צריך לעבותם בקצותם, [=מורשא עביד להו], כדי מקום שלושה קנים, והיו הקנים סמוכים זה לזה על המקום המעובה.

אופן עמידת הסניפים

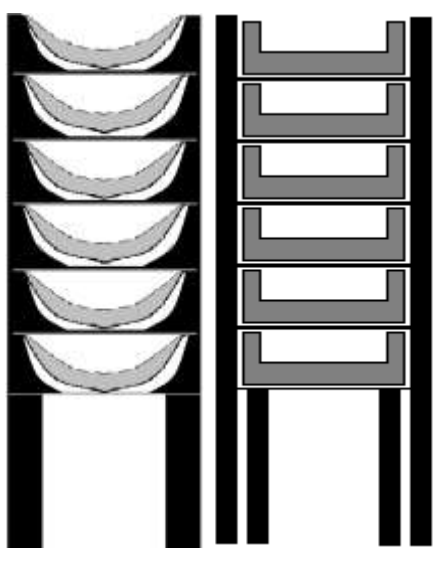
בדף צ"ו יתבאר בעזה"י, שמשני צידי השלחן היו סניפים, שהקנים היו נתמכים בהם להחזיק את הלחם, וגם הלחמים עצמם היו נסמכים על הסניפים הללו.

לדעת רבי חנינא – מאחר שדפנות הלחם היו ישרות, לא היתה אפשרות להניח את הסניפים על השלחן עצמו, כי הלחם הגיע עד קצה השלחן, והיו הסניפים עומדים על הקרקע בצד השלחן, והם ישרים, מגביהים עד הלחם העליון, והיה בהם צורך לתמוך בלחם, כדי שלא ישברו הלחמים התחתונים מחמת כובד העליונים.

ולדעת רבי יוחנן – אם היו הסניפים ישרים, לא היו מועילים לתמוך בלחמים, כי אין הלחם מגיע לקצה השלחן אלא בחודו, ולכן היו הסניפים נכנסים לתמוך בכל לחם כמין חצי עיגול כצורת הלחם, והיו תומכים כך בכל אחד מהלחמים, ומאחר שלא הגיע הלחם בתחתיתו עד קצה השלחן, ניתן היה להעמיד את הסניפים על השלחן עצמו.

כדעת רבי יוחנן

כדעת רבי חנינא

© כל הזכויות שמורות י.א.ה.

bekitsur1@gmail.com

[לרכישת ספרי בקיצור באתר אמזון](#)

[פתרון לבעלי חשבונות מוגבלים](#)